

FILIP TAMÁS

Forradalom

*Fölfal a mohóság, szája szélén
csorog az eleven húslé,
huncut kis élveboncolás ez,
szikék helyett fogak és karmok.
Közben akkora homályok
gyűrődnek a gondtól, hogy
törvényt hoz rá a hatalom.
Ébresztő, kiáltja valaki –
Megjelent a szabadság!
Véresen az ablakhoz ugrok,
hogy lássam, de meg se állt,
rohan végig az üres városon.*

Csak a föld érdekelt

*Örökül hagyom rátok a földet, melyet
egy ásatáson söpörtem össze. Egy
zacskó szürke por, gondoljátok meg,
ki kellett játszanom érte az öröket.*

*Ahogy bebújtam a feltárt sírok közé,
láttam, mennyi kincs, de nem nyúltam
se csonthoz, se cseréphez, csak a föld
érdekelt, a húsból és vérből véttetett.*

A falu végén is túl

*Kinek a szájában fityeg a síp,
melynek szavára összerándul
a sok szabadcsapat, hogy
a végvidékeket átfésülje ma is,
és a pártütők, a pártfogók, a széltolók
között rendet tegyen?*

*Fölírja, ki van a sáncban, a zóna hidegében,
kinek a lábára lép a fagy,
és ki a legény a gáton, fagyállót
gigáján legurítani ki mer.*

*Bundáját hullató kutya a szél,
törvényen kívüli utakon futkos.
Egy kútgém felgyulladt a horizonton,
lángok takarják, utoljára mit mutatott.*